

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Aestiva Et Autumnalis A Pentecoste Usque Ad Adventum. - Annexis
aliquot Panegyricis Academicis.

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Dedicatoria. Illustrissimo Et Excellentissimo Domino, Domino Joanni
Herbardo S.R.I. Comiti De Katzenstein, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47093](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47093)

DEDICATORIA.

ILLUSTRISSIMO ET EXCEL-
LENTISSIMO DOMINO,
DOMINO

J O A N N I
HERBARDO
S. R. I. COMITI

DE KATZENSTEIN,

Libero Baroni in Flednickh, Piberbach,
& Stainhaufs, Supremo Hæreditario Thesau-
rario in Carniola & Vindorum Marcha, Sac. Cæs. Maj.
Confiliario Arcano & actuali Camerario, Supremo Capita-
neo Comitatus Goritiensis, Prætori & Judiciorum
Præfidi Carniolæ, eiusdémque Inclytæ Pro-
vinciæ Deputato. &c.

DOMINO DOMINO GRATIOSISSIMO.

Rurima sunt *Illustrissime & Excellentissime*
Domine Comes, quæ me pridem horta-
bantur, ut è lucubrationibus meis
portio aliqua *Excellentiæ Tuæ* destinare-
tur patrocínio. Idque reipsa pridem
eniti volui, effecissémque profectò, nisi HORÆ

) (3

meæ

DEDICATORIA.

meæ, quas avarè cœteróquin custodio, non pau-
 cissimæ aliæ domesticis, aliæ alienis interpun-
 ctæ curis, alia hygeiæ consecratæ, aliæ etiam
 publico dicatæ commodo avolassent. Paucas
 per intervalla retinere, & quasi fugacis tempo-
 ris spoliū asservare licuit; quæ ipsæ quoque
 ne pereant (quid enim sub sole securum est abs-
 que tutela?) ad *Te* quodam, ut ita dicam, non
 tam animosi, quàm annosi affectus impetu pro-
 volant: non nesciæ habituras se in *Tuo* Musæo
 securum asylum, qui iam inde à teneris annis
 Tempora, tempore temperare didicisti. Et quia
 ÆSTATEM cum AUTUMNO cōnectunt, nu-
 spiam se tutiores arbitrantur, quàm apud *Te*,
 cuius universæ vitæ negotia, & Æstatis fervo-
 rem, & Autumnī præferunt ubertatem. Prælu-
 sisti iam olim (delectat enim meminisse) in flo-
 re ætatis magnitudini, ad quam *Te* virtus iam
 virum esset provectura: nec à maioribus dege-
 ner vernantibus annis jacta literarum semina
 per stagyraeas pariter & Justinianæas porticus,
 in mesles consiliorum, & fructus fœcundos suc-
 cessuum transtulisti. Sunt quos Indigetum ac-
 centuriat stationi longa annorum serie digesta
 nobilitas; quos suo in Albo recenset humani-
 tas; quos commendat mellitæ orationis suada,
 quos

DEDICATORIA.

quos fasti enumerant inter Magni Consilij Angelos, quos in rebus suscipiendis magnanimitas, in gerendis dexteritas, in exequendis felicitas, singulæ singulos amabiles reddunt; in *Te* verò ita conspirant virtutes singulæ, ut simul omnes; ita omnes ut singulæ de primatu concertent. Nolo hic percensere magnos Proavos, quorum iam inde ab Anno 1150, quantum hætenus è vetustis chartophylarijs deprehendi potuit, virtus destinatur Annalibus: Eberhardos Patriarchis Aquileiensibus familiares, Theobaldos in Ecclesias munificos, Wolfgangos, Perones, Joannes contra Ottomannicam Lunam fortissimos Strategos: Joannem Supremum Carniolie Capitaneum, eundemque Christiani nominis propugnatores Solimanno formidatum, cuius magno nomini atrorem quidem affudit calamus Scriptoris heterodoxi, sed eluunt hostium manibus erepta documenta, & scriptæ ante seculum vindiciæ commilitonum: Prætereo Franciscum Principem Episcopum Labacensem; Georgium Andream Prætorem & Judiciorum Præsidem; Balthasarem Deputatum Provincie, Assessorem Judiciorum & per complures annos substitutum Mareschallum: quin & alios suo loco nominandos, quos sapientissimè decernis
ita

DEDICATORIA.

ita vixisse posterorum virtuti, ut essent exemplar potius, quàm laudis alienæ materia. Cordubensis Philosophi vox est: *Nemo in nostram gloriam vixit: nec quod ante nos fuit, nostrum est. Quis ergo generosus? ad virtutum benè à natura compositus.* Sen. Epist. 44. Illa Tua *Excellentissime Domine Comes* propria esse, nemo inficias ierit, quæ Te summis Principibus charum, æqualibus venerandum, subditis gratiosum efficiunt: quod scilicet diffidentes Te felicem pacis arbitrum; concordēs, amicitiaē stabilis fidelem Achatem; perplexi, in rebus arduis sapientem suasorem; oppressi è Labyrintho infortunij Ariadnam, peregrini Mecenatem munificum, domestici magnificum, non tam optent quàm experiantur. Ut iam nihil dicam de raris naturæ dotibus, quæ Augustissimo nostro Cæsari perspectæ effecerunt, ut Te duabus Provincijs magno earum emolumento simul præficeret; alteri ut Supremum Capitanum, alteri ut Prætorem, & Judiciorum Præsidem: quibus veluti ambidexter ita prospicis, ut utrobique (quod hætenus dubitarunt fieri posse Philosophi) *agas in distans*, quod non nisi magnæ virtutis est. Exprimis quod de Præside olim aiebat S. Gregorius Naz. *Præses nihil aliud esse videtur, quàm virtutis adiutor, & vitij adversarius,*
Epist.

DEDICATORIA.

Epist. 46. Hæc verò in parte solum ordo laudum *Tuarum* constitui debent. Neque enim hac sphaera activitatis contentus Magnus ille *Tuus* animus: ætate licet iam graviore, pro publico Patriæ bono magna & laboriosa sæpenumerò itinera aggredi nihil reformidas, in quibus volare potius quàm proficisci videris, Et inter hæc omnia (ignosce veritatem professo assentationis ignaro) quaquà incedis, cum *Te* omnes in alto honoris fastigio locutum venerentur: eò tamen amant amplius, quod non Magnus magis, quàm Bonus audire desideres; & duas res disjunctissimas magnitudinem & modestiam; auctoritatem & affabilitatem prudenter commisceas. Unde prodeuntem in publicum certatim, quibus præes, velut beneficum ac salutare quoddam sydus aspiciunt, & inter amorem timorémque medij, alterius judicijs ambigunt, Dominum an Patrem salutent. Prorogent vitam bono publico devotam boni cœlites, & HORAS HORIS accumululent, è quarum nexu exigas, non quantum destinavit natura, sed quantum tot animi dotibus mereris ætatem. Quod dum ego votis meis configno, me quoque in gratiosum Patrocinium pronus subijcio.

Illustriss. & Excellentissimæ Dominat. Tuæ
Labaci Idib. Jan. Anno 1676.

Obligatissimus servus
Joannes Ludovicus Schönleben.